

Dato: 17. jan. 2014

Emne: Molborutiner og pengespild i regionens sundhedsvæsen

Jeg har en kollega, der i en periode har været til en lang række undersøgelser i forbindelse med blodpropper.

Han er nu på blodfortyndende medicin, men da det tilsyneladende volder problemer, skal han have taget en måling af blodet to gange ugentligt.

Dette sker hos egen læge.

Da det giver lidt problemer med arbejdstid osv at tage til lægen to gange ugentligt bliver han glad da han bliver overført til en ordning, hvor han får apparatet med hjem, så han selv kan tage prøverne og indrapportere resultatet via internettet.

Inden han kan få apparatet udleveret skal han dog undervises af Ak afdelingen på et af regionens sygehuse. Et undervisningsbehov vi "griner" lidt af da apparatet er meget simpelt i brug.

Da min kollega ringer til skejby (han bor i Århus) for at bestille tid til undervisningen, får han oplyst at der er 6 måneders ventetid. Den samme besked får han ved opkald til de andre sygehuse der tilbyder undervisningen.

Og så er det min undren opstår for, hvordan hænger det regnestykke sammen?

På den ene side kan vi udlevere et måleinstrument og give ham 15 minutters instruktion.

På den anden kan vi sende ham til praktiserende læge 2 gange ugentligt.

Uden på nogen måde at kende tarifferne som lægen fakturerer regionen efter, mener jeg at kunne konstatere at det er en væsentligt dyrere løsning for regionen, at have ham gående til læge 2 gange ugentligt end at udlevere måleapparatet.

Og så har jeg ikke talt om tabt arbejdsfortjeneste mm.

Jeg tænker at ventetiden nok er resultatet af en suboptimering, hvor AK afdelingerne er blevet målt alene på egen besparelse og procesoptimering uden skelen til, at de patienter der venter på instruktion afstedkommer flere faste ugentlige regninger på konsultationer, de kunne være foruden hvis de havde fået instruktionen.